वायमलंकारश्चिरंतनोक्तालंकारेभ्यः । शुक्तिकायां रजतिथया पतिति पुरुषे शुक्तिकेयं न रजतिमिति कस्यचिदुक्तिनीयमलंकारो वैचिन्या- भावात् ।

भवेत्संभावनोत्त्रेक्षा प्रकृतस्य परात्मना ।
वाच्या प्रतीयमाना सा प्रथमं द्विविधा मता ॥ ४० ॥
वाच्येवादिप्रयोगे स्यादप्रयोगे परा पुनः ।
जातिर्गुणः क्रिया द्रव्यं यदुत्प्रेक्ष्यं द्वयोरि ॥ ४१ ॥
तदष्टधापि प्रत्येकं भावाभावाभिमानतः ।
गुणिक्रयास्त्रस्पत्वािक्षमित्तस्य पुनश्च ताः ॥ ४२ ॥
द्वांत्रिंगद्विधतां यान्ति—

विश्वतायामिति लिङ्गव्यत्येनान्वयः । चाद्वादिरूपेण चाद्वादिप्रकारेण । मुखस्य मुखादेः, कमलत्वेन कमलत्वादेना, अनिर्धारणात् अनारोपात्, प्रत्युत भिन्न-त्वेन निर्णयात् । पतित रजतार्थं वर्तमाने । तथा च वस्तुतत्त्वमेव नालंकारत्व-प्रयोजकमपि तु वैचित्र्याधायकत्वमेवेति भावः ॥ उत्प्रेक्षालंकारमाह—भवेदिति । संभावना उत्कटैककोटिकः संशयः । प्रकृतस्य उपमेयस्य । परात्मना उपमान-रूपेण । तादात्म्यसंबन्धलाभायात्मपदोपन्यासः । प्रकारत्वं तृतीयार्थः, तथा च तादात्म्यसंसर्गकोपमानप्रकारकोपमेयविशेष्यकोत्कटैककोटिकः संशयः उत्प्रेक्षेत्यर्थः । संदेद्दालंकारवारणाय उत्कटैककोटिक इति । रूपकभ्रान्तिमदितश्योक्तीनां निश्चय-रूपत्वात्संशयपदेन वारणम् । उपमानं च क्वित्संभवि क्वित्प्रौढोक्तिसिद्धम् । आग्रं यथा—र्गुणा गुणातुवन्धित्वात्' इति । अत्र प्रसवपदार्थः संभवत्येव । द्वितीयं यथा—करित्यादि । अत्र प्रसवपदार्थः संभवत्येव । द्वितीयं यथा—करित्यादि । अत्र प्रसवेच्छारूपसरस्य कनकमयविजयस्तमभः शश्चविषाणवद्कीकः प्रौढोक्त्यैव सिद्धः । परा प्रतीयमाना । सा द्वरोर्वाच्यप्रती-यमानयोः । जातिर्जातिवाचकपदप्रतिपाद्योऽर्थः । एवं गुणाद्योऽपि । भावेति । भावामिमाने जात्यादिष्रतियोगि काभावसंभावनायाम् । एवं च षोडशप्रकारत्वमुपपनम् । निमित्तस्य संभावना-काभावसंभावनायाम् । एवं च षोडशप्रकारत्वमुपपनम् । निमित्तस्य संभावना-काभावसंभावनायाम् । एवं च षोडशप्रकारत्वमुपपनम् । निमित्तस्य संभावना-

^{1.} उत्प्रेक्षेति । उत् जर्ध्व गता प्रेक्षा दृष्टिः प्रतिभा वा यस्यां सोत्प्रेक्षा । वितर्कयतः प्रेक्षा हि प्रायेणोक्तविधा जायत इति ॥

^{2.} द्वानिंशदिति । वाच्या प्रतीयमाना चेत्युत्प्रेक्षा दिविधा । इवादिप्रयोगे वाच्या, तदभावे प्रतीयमाना । तत्र जातिग्रणिक्रयाद्रन्याणामप्रकृतानामध्यवसेयता चतु-विधा । तेषां च प्रत्येकं भावाभावाभिमानरूपतया दैविध्येनाष्टविधा । भेदाष्टकस्य च प्रत्येकं निमित्तस्य ग्रणिक्रयारूपत्वे षोडश्च भेदाः । तेषां च प्रत्येकं निमित्तस्य पुनक्ष्य-दानानुपानाभ्यां द्वानिंशदिति ॥